

KINTA KOLUMNA

TANALÀNDIA, UN PAÍS A LA XARXA

Les dones fan secessió per ser elles mateixes

Per primera vegada escolto aquesta paraula quan unes noies joves la pronuncien amb entusiasme. Vergonyós com mai, pregunto a una cosina què és i què vol dir.

Ella m'explica que és un moviment, per mobilitzar les dones i molt en auge a les xarxes socials, contra la misogínia i en particular contra la vergonya i l'estigmatització de les dones per la seva aparença o comportament suposadament provocador.

Ser TANA és afirmar el dret de la dona a mostrar-se i comportar-se com vulgui. Per això han creat un país segur: TANALÀNDIA. Un país protector i exclusivament femení, amb 18 milions d'habitants i per capital el baluard TANA.

de la sèrie de televisió del pop adolescent interpretada per Miley Cyrus. Però altres diuen que es refereix a Ana Montana, el pseudònim d'una model i influencer nord-americana que va ser molt atacada pels seus vestits, considerats, massa sexy i els seus lligues amb futbolistes.

En definitiva, noves tàctiques contra vells arquetips per reapropiar-se la paraula. Per les habitants d'aquest país imaginari-real, ser considerada TANA és un honor i no ho consideren pejoratiu. En canvi sembla que a molts nois no els agrada i que fan el buit a les TANA. Però convençudes com mai, les TANA segueixen fent la seva vida i se'n foten de les pressions masculines banalitzant l'anatema del deshonor reapropiant-se de l'insult. Una tàctica d'autodefensa intel·ligent per contrarestar de manera no violenta i amb humor el ciberassetjament masculinista.

Dit això, hi ha alguna cosa depriment en l'existència mateixa del moviment. És desesperant que al 2024 davant de la manca de moderació a les xarxes les dones encara hagin d'aixecar la separatista bandera rosa de Tanalàndia. I per altra banda, el maquillatge, les ungles postisses i les compres semblen ser l'essència i la fi de l'estil de vida de les TANALANDIES amb el seu feminisme LLAMPAN com la peli *Barbie* de Greta Gerwig que tot i reivindicar l'emancipació i l'empoderament, perpetua els arquetips de gènere.

Potser hi ganarien si l'autoafirmació i la independència que busquen s'emmirallés una mica més en l'*Habitació blava* de Suzanne Valadon o les *Nanas* de Niki de Saint Phalle, i no tant en la imatge mercantilista de les grans marques.

El vocabulari de TANALÀNDIA reprèn, com un bumerang, l'insult TANA. Potser una derivació de "puttana" o d'una cançó del raper Niska, que diu "Vaig a Copacabana / Per unir-me a la Hannah Montana, 'tana, 'tana, 'tana", que fa referència a l'estrella